

Aşağıdaki liste sadece %100 bursluluk sınavı için belirlenmiştir. Nihai listeler 13 Ağustos 2024 günü yayınlanacaktır.

3. Aşama sınavına davet edilen tüm adayların Marius von Mayenburg'un **Ateş Yüzlü** oyununda yer alan aşağıdaki kısaltılmış tiradı ezberleyerek gelmek yeterlidir. Çalışma sınav esnasında yapılacağı için mizansen gerekmemektedir.

Sınav 12 Ağustos Pazartesi günü saat 10:00'da Sahne Khas'ta olacaktır. Tüm adayların sınavdan **bir saat önce** kimlikleriyle birlikte sınav yerinde hazır bulunmaları gerekmektedir.

Aşağıdaki liste başarı sıralaması değil, numara sırası gözetilerek oluşturulmuştur.

Aday No
1124
1178
1190
1209
1219
1298
1353
1426
1478
1562

Ateş Yüzlü – Marius von Mayenburg (Çev. Sibel Arslan Yeşilay)

Binayı iyi bilirsen çok basit. İlk binamı ikimiz de pek iyi bilmiyorduk. Kurt bir taş atıyor, buradan içeri gireceğiz, diyor, taş tuğlalı binaya doğru uçuyor. Bütün evi yıktı sanıyorum, çünkü kırıklar bütün gece parçalanıp duruyor, oysa yere dökülenler yalnızca cam parçaları. Kurt kırık camdan içeri girmiş bile, ben sanki arkamda bir şey kıvırdıyormuş gibi donup kalıyorum. Kurt tuğla duvardan beni çekerek eve sokuyor ve içeride elimi bir an olsun bırakmıyor. Derin bir nefes alıyorum, tir tir titriyorum, bilmiyorum belki de üşüyorum, ama kafam açık ve net, hafiflemişim, durmadan kıkırdıyorum. Duruyoruz, gözlerimiz karanlığa alışıyor, ay ışığı yere beyaz çizgiler çiziyor. Her yer yarısı dikilmiş giysilerle, dikiş makineleriyle dolu. Heyecandan daha dışarıdayken tuvaletim gelmişti. İstedğin yere işeyebilirsin, iki saat sonra nasılsa hiçbir şey kalmayacak burada diyor. Kıkırdıyorum, ama olduğum yerde halının üstüne oturuyorum, çiçek ve hayvan desenli bir motife bakıyorum, onlar da sarıldıkları kumaş toplarından karanlığa bakıyorlar. Kurt hala elimi sıkı sıkı tutuyor ve çok ciddi. Çakmağını, masadan aşağı doğru uzanan kumaşa doğru tutuyor, birden her şey aydınlanıyor; hayvanlar yukarı kıvrılarak yok

oluyor, gölgelerin Kurt'un yüzünde nasıl dans ettiğine bakıyorum. Sonra ikimiz de kapıya gidiyoruz, arkamızda bir şeyler çatırıyor, pis bir koku yayılıyor. Şimdi başlıyor, diyor Kurt. Şişeler yerde dizili duruyor. Kurt birincisini alıyor, birkaç kere hızla çeviriyor, çakmağını beze tutuyor, bana uzatıyor. Ben elimde o şey, yüzümde dumanı, sallayıp duvara doğru fırlatıyorum. Ortalık aydınlanıyor, ısınıyor, birden hızla duvar kağıtları yanıyor, alevler kumaş toplarına ulaşıyor, ben durup bakıyorum ama Kurt bu sırada ikinci şişeyi fırlatmış, şişe bir masada patlıyor ve ateş gürüldüyor. Bir şişe daha fırlatıyorum, gülüyorum, sıcaklığı hissediyorum yüzümde, saçlarımda, sıcaklık ağzımı ve derimin her yanını ısıtırıyor, bir kere daha sessizce kıkırdıyorum, işte buradayım diye düşünüyorum, sonunda buradayım işte.